

Peter Lauremberg

**Programma, Quo ad Exequias, Quas Filio ... Davidi Schuckmanno, parabunt
Parentes moestissimi, Cives Academicos invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1628

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777431491>

Druck Freier Zugang

Lauremberg, P.,
in
D. Schuckmann.
Rostock, 1628.

6.

PROGRAMMA,

Quo

Ad Exequias,

Quas

FILIO SUO CHARISSIMO, PUERO
ELEGANTISSIMO,

DAVIDI SCHUCK-
MANN O,

parabunt

PARENTES MOESTISSIMI,

Cives Academiæ invitat.

PRORECTOR

PETRUS LAUREMBERGD.

ROSTOCKI

Typis exscripsit Joachimus Pedanus,

Acad. Typogr. Anno 1628.

PROGRAMMA.

Antiquos sapientes vitam humanam cum Fabula composuisse, ex monumentis ipsorum intelleximus. Fabula nonquam diu, sed quam bene acta sit, perpendi solet: Sic & vita; quæ neq; brevis, neq; imperfecta dici meretur, si honesta est & bona. Ubicunq; desines, si benè desines, tota est. Diu vivere neq; felicem, neq; beatum efficit. Nam & sæpenumero illi, quibus vix altera vivitur æstas, tutius commigrant ad plures, quam qui jam sinistrâ ceperunt numerare annos. In hoc mortalis vitæ stadio omnes viatores sumus, ad unum scopum festinantes, quem qui temporius attingit, is creditur melius consuluisse rebus suis. Jam veluti amico aut familiari suo felicem peregrinationis

tionis terminum nemo prudens aut bonus
invidet; ita neq; charissimis nostris pigno-
ribus si præpropere festinarint & translata
fuerint ad coelestem patriam, hanc metæ
adeptionem fas est invidere. Illuc enim
quicumq; penetrarūt, positi sunt extra mo-
tum in quiete: extra turbas in tranquilli-
tate: extra miseriam in beatitudine. Et
videtur sane vigor teneræ illius ætatis ante
plenam maturitatem præcoci obitu extin-
gui, partim singulari consilio id curante eo,
qui vitam necemq; hominum suo dispen-
sat arbitrio: partim priva quâdam & pe-
culiari naturæ sorte. Enimvero sicuti au-
reum vasculum non patimur per mediam
suppellectilem culinariam aut jacere
diu, aut proletariis usibus inquinari, sed
recondimus tuto loco, & acætero cenlu se-
gregamus: Ita puras illas infantiles animas,
auro contra preciosos, supremum Numen
non sinit diu permisceri impuritatibus ter-
reni orbis: sed procul inquinamentis, pro-
cul periculis, procul negotiis infert in se-

curam sedem, ubi neq; à tineis arrodi, ne-
que situ squallere, unde neu vi, neu fraude
auferri possunt: ubi tutilsima est felicitas,
& felicissima commoratio. Pater, si quem
cernit filium demersum inter fluctus me-
dios, eum quam ocysimè eripere, & à præ-
senti intereacione vindicare studet. Vita
hæc mortalis pelagus est, in quo miseria-
rum & scelerum decumanæ procellæ
obrutos tenent, minanturque adigere ad
præcipitem perniciem, omnes navigantes
aut natantes. Felicem illum, & terq; qua-
terque beatum, qui maturè & tempori in-
de extrahitur! Nunc verò & suâ quadam
ac congenita sorte ad ociorem interitum,
diemq; fatalem properare solent infantes.
Adolescentum indoles firmior est: Ho-
minibus statæ ætatis robur & virtus triplex
circa pectus hæret. Senes, seu quia ob-
duruerunt ad pertinaces insultus rerum
externarum; seu quia sagacius ac cautius
eisdem administrant, non tam facile nec
subito quatiuntur. In tenella infantili ætate,
qui-

quibuscum miseris, cum imbecillitate tam
membrorum quam mentis non conflictat-
tur homo? quot agitur periculorum flu-
ctibus? quam pronus est ad omnes mortis
articulos, ad omnes ægritudinum cater-
vas & genera? Juvenes ad mortem, quæ
Sphynx est, properant curruntque binis
pedibus, senes trinis: pueri quaternis.
Horum multos vidimus qui ipsos se ene-
carunt vociferatione & ploratu. Vidi-
mus quos nutrix somno vinoque sepulta
improvido oppressu adegit ad mortem.
Non sunt profecto leves afflictiones ad
quas hæc ætas suo genio solet inclinare,
quarum nonnullam originem medico-
rum filij sanguini ascribunt, quem omnes
amatribus hausimus, omnesque hoc no-
mine jam à primo ortu bibimus primor-
dia atrocium malorum. Inter centenos
vix unus & alter ex naufrago hoc æquore
naviculam in salutis vitæque portum ite-
rum reducit.

Non abibo longius. Documentum
A 3 hujus

hujus mei effati profero eum puellum, cu-
jus memoriæ & funeralibus hodie publi-
ca dicabitur solemnitas. Est ille, vel po-
tius fuit, filiulus charissimus, patris Viri
amplissimi & consultissimi Dn. HENRICI
SCHUCKMANNI, J. U. D. & Judicij pro-
vincialis Assessoris celeberrimi, de Megapo-
li hac nostrâ præclare meriti, Matris vero,
fœminæ omnium matronalium virtutum
exemplaris, ANNAE STECHOVIAE.
Parvulus hic, felicitis recordationis, DA-
VID SCHUCKMANNUS, post-
quam vix sesquiannum vivendo expleve-
rat, Natus quippe a. d. XIV. Novemb.
Anni cIo Io CXXVI, nunc iterum post
quaternorum mensium decubitu gravis-
simum, ab internecino & in expugna-
bili scorbuto, ex numero viventium exem-
tus est, nudius quartus, scilicet XXVIII.
hujus mensis circa meridiem. Spacium,
quo in humana societate versatus fuit, vi-
tæque mortalis fabulam peregit, breve
sane est, & angustum; sed optimè, & piè,
& bea-

& beatè absolutum. Dixi initio, parum
referre quocunque loco finias: Satis esse
si clausulam imponas bonam. Nimirum
& prima & ultima dies absolvunt huma-
næ peregrinationis conditionem; eumq;
felicem fuisse judicamus, cui & accipere
lucem prosperè, & reddere placidè conti-
git; cujus beatitatis, cum & filiolum suum
participem factum sciant Parentes optimi,
nō tam sibi moerere, quam filio gaudere, &
gratulari debebunt. Is jam securus tu-
tusque ætatem agit ab omni violentia ra-
bidæ fortis; ab onerosissimis tumultibus
quibus miseri mortales undique & undi-
que premimur. Superest ut extrema ju-
sta suo huic charissimo D A V I D I persol-
vant moestissimi parentes, quod cum ho-
dierna-luci facere constituerint, horta-
mur serio & amanter rogamus Omnes
Academiæ cives, Doctores, Magistros,
verbi

verbi divini sacerdotes, nobilissimam &
studiosam Juventutem, ut ad horam me-
diam primam, in templo Jacobæo fre-
quentes convenire, & solemnitatem fu-
neralis deductionis præsentia sua auctio-
rem & honoratiorem facere non intermit-
tant. P. P. Rostochij XXX. Maij, Anni
c1o C. XXVIII.

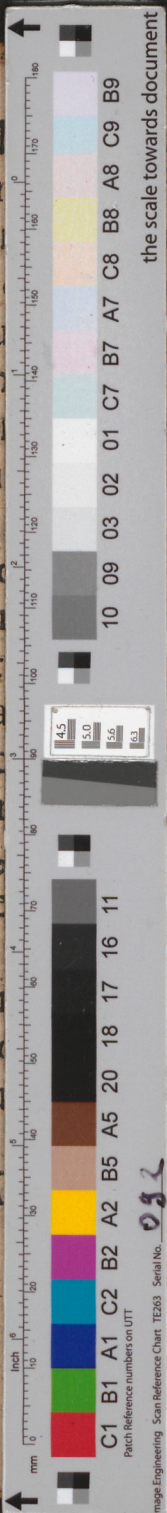

quibuscum miseris, cum im
membrorum quam mentis
tur homo? quot agitur pe
ctibus? quam pronus est ad
articulos, ad omnes ægritu
vas & genera? Juvenes ad
Sphynx est, properant cur
pedibus, senes trinis: pu
Horum multos vidimus qu
carunt vociferatione & pl
mus quos nutrix somno vi
improvido oppressu ad egit
Non sunt profecto leves a
quas hæc ætas suo genio se
quarum nonnullam origi
rum filij sanguini ascribunt,
a matribus hausimus, omne
mine jam a primo ortu bib
dia atrocium malorum: In
vix unus & alter ex naufrago
naviculam in salutis vitæ qu
rum reducit.

Non abibo longius. I
A 3

e tam
licita-
n flu-
ortis
ater-
quæ
binis
ernis.
ene-
Vidi-
pulta
tem.
es ad
nare,
dico-
mnes
c no-
mor-
enos
quore
ite-
atum
uujus